

THE MISHNA AND THE BIRTH OF THE RABBIS

1. mAvot 1-2

[*Mishnayot* 1-15] Moses **received** the Torah at Sinai and **transmitted it to** Joshua, Joshua **to** the elders, and the elders **to** the prophets, and the prophets **to** the Men of the Great Assembly. ... Shimon the Righteous was one of the last of the men of the great assembly. ... Antigonus of Sokho **received it from** Shimon the Righteous. ... Yose b. Yoezer of Zeredah and Yose b. Yoḥanan of Jerusalem **received it from them.** ... Joshua b. Peraḥiah and Nittai the Arbelite **received it from them.** ... Judah b. Ṭabbai and Shimon b. Sheṭaḥ **received it from them.** ... Shemaiah and Abtalion **received it from them.** ... Hillel and Sham-mai **received it from them.**

[*Mishnayot* 16-2:1] Rabban Gamaliel used to say: **appoint for thyself a “rav,” avoid doubt, and do not make a habit of tithing by guesswork.** Shimon, **his son,** used to say ... Rabban Shimon ben Gamaliel used to say. ... **Rebbi** said. ...

2. mYadayim 4:4

The Sadducees say: we complain against you, Pharisees, because you say that the Holy Scriptures defile the hands, but the books of Homer do not defile the hands.

3. bEruvin 68b

It was taught in a *beraitta*: if one lives [in the same alleyway] with a non-Jew, a Saducee, a Boethusian – they prohibit [the use of the *eruv*].

4. Josephus, War of the Jews, II, 8

For there are three philosophical sects among the Jews. The followers of the first of which are the Pharisees, of the second, the Sadducees, and the third sect, which pretends to a severer discipline, are called Essens.

5. Justin, Dialogue with Trypho, 80

Do not imagine that they are Christians, even as one, if he would rightly consider it, would not admit that the Sadducees, or the similar sects of Genisti, Meristi, Galileans, Hellenists, Pharisees, Baptists, are Jews.

1. משנה אבות פרק א-ב

[משניות א-יב] משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים למסורה לאנשי כנסת הגדולה. ... שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. ... אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. ... יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. ... יהושע בן פרחיה ונתאי הארבלים קבלו מהם. ... יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם. ... שמעיה ואבטליון קבלו מהם. ... הלל ושמאי קבלו מהם.

[משניות טז-פרק ב משנה א] רבן גמליאל היה אומר, עשה לך רב, והסתלק מן הספק, ואל תרבה לעשר אמדות: שמעון בנו אומר ... רבן שמעון בן גמליאל אומר ... רבי אומר ...

2. משנה ידים פרק ד משנה ד

אומרים צדוקים, קובלין אנו עליכם, פרושים, שאתם אומרים, כתבי הקדש מטמאין את הידים, וספרי הומריס אינו מטמא את הידים.

3. תלמוד בבלי מסכת ערובין דף סח עמוד ב

והתניא: הדר עם הנכרי, צדוקי, וביתוסי — הרי אלו אוסרין עליו.

6. Luke 11:37–42

When Jesus had finished speaking, a Pharisee invited him to eat with him; so he went in and reclined at the table. But the Pharisee was surprised when he noticed that Jesus did not first wash before the meal. Then the lord said to him, “Now then, you Pharisees clean the outside of the cup and dish, but inside you are full of greed and wickedness. You foolish people! Did not the one who made the outside make the inside also? But now as for what is inside you—be generous to the poor, and everything will be clean for you. “Woe to you Pharisees, because you give God a tenth of your mint, rue and all other kinds of garden herbs, but you neglect justice and the love of God. You should have practiced the latter without leaving the former undone.

7. mDemai 2

[2] One who accepts upon himself to be trustworthy (*ne’eman*), must tithe whatever he eats and whatever he sells and whatever he buys, and he may not be the guest of an *am ha-aretz*. Rabbi Yehudah says: even one who is the guest of an *am ha-aretz* can still be considered trustworthy. They said to him: He is not trustworthy in respect of himself! How can he be considered trustworthy in respect of others?

[3] One who takes upon himself to become a *haver* may not sell to an *am ha-aretz* either moist or dry [produce], nor may he buy from him moist [produce], nor may he be the guest of an *am ha-aretz*, nor may he host an *am ha-aretz* as a guest while [the *am ha-aretz*] is wearing his own garment. Rabbi Yehudah says: he may not also raise small animals, nor may make a lot of vows or merriment, nor may he defile himself by contact with the dead. Rather he should be an attendant at the house of study. They said to him: these [requirements] do not come within the general rule [of being a *haver*].

7. משנה דמאי פרק ב

[משנה ב] המקבל עליו להיות נאמן, מעשר את שהוא אוכל, ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לוקח, ואינו מתארח אצל עם הארץ. רבי יהודה אומר, אף המתארח אצל עם הארץ נאמן. אמרו לו, על עצמו אינו נאמן, כיצד יהא נאמן על של אחרים:

[משנה ג] המקבל עליו להיות חבר, אינו מוכר לעם הארץ לח ויבש, ואינו לוקח ממנו לח, ואינו מתארח אצל עם הארץ, ולא מארחו אצלו בכסותו. רבי יהודה אומר, אף לא יגדל בהמה דקה, ולא יהא פרוץ בנדירים ובשחוק, ולא יהא מטמא למתים, ומשמש בבית המדרש. אמרו לו, לא באו אלו לכלל: